

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אכן בית הדין מפליא לעשות על ב"כ המלומד הנשען בכל כוחו על טענה זו, שהרי האם עצמה היא זאת שסיכלה פעם אחר פעם את המפגשים עם העו"ס, ולמרות התראות חוזרות ונשנות אף לא טרחה לענות לשיחות טלפון רבות, ומשכך אין לה להלין אלא על עצמה.

ב"כ האם צירף לתגובתו שנית את צו הרחקה שניתן כביכול כנגד האב מהבנות, אך כאמור הצו שצורף ניתן כנגד אם האב ולא כנגד האב.

לפנים משורת הדין, בהחלטה מיום כ"ד חשוון תשע"ט (2.11.18) בית הדין אפשר לאב להציג בקצרה שאלות על התסקיר שיעברו לתגובת העו"ס, ואכן העו"ס בתגובתה מיום כ"ד טבת שע"ט (1.1.19) השיבה על כל טענות האב, דבר דבור על אופניו, טענות שכמעט כולן כבר מצאו מענה בתסקיר המקיף שהוגש.

בדיון מיום ד' בשבט תשע"ט (10.1.19) בקש האב לאמץ את המלצות שירותי הרווחה ולהסיר את נוכחות צד ג' במפגשים עם הבנות. לדבריו, מעולם לא הורחק מהבנות ואדרבה האם ואחותה מסיטות את הבנות להעליל עליו משאות שווא ומדוחים.

מנגד האם וב"כ טענו כי האב הורחק מהבנות והצהירו כי יצרפו את הצו לתיק. האם בקשה כי האב לא יפגוש את הבת כלל וכדבריה יש להרחיק אותם מהאב כמה שיותר (שורה 79 לפרוטוקול).

בתום הדיון התקבלה הודעת ב"כ האם בצירוף צו ההרחקה שניתן כביכול כנגד האב, אך ב"כ האב בתגובתה חזרה והבהירה כי הצו שצורף ניתן כנגד אם האב בלבד.

האב מיוזם - צורף לצד ג' ביוזם

דיון והכרעה:

הרואה יראה כי האם עשתה כל אשר לאל ידה כדי להרחיק את הבנות מהאב. החל מעת שהרחיקה נדוד לפני כשמונה חודשים ללא כל תיאום למרות הנתק מאביהם וממסגרת הלימודים, וכלה באי השבת הבנות חרף הוראות ברורות וחוזרות, וחרף הטלת סנקציות שלא הועילו, למעט איום במאסר.

האם גם טענה כי עשתה זאת בתיאום והמלצת שירותי הרווחה אך כאמור שירותי הרווחה בהודעתם מיום ה' תמוז תשע"ח (18.6.18) מיהרו להתנער מהודעת האם ולדבריהם כלל לא ידעו כי בכוונת האם לעזוב את אזור המגורים ובוודאי שלא עודדו אותה לכך.

אמור מעתה כי האם ניסתה כדרכה להטעות ערכאות שיפוטיות אך נאחזה בסב'ך.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

משראתה האם כי הדבר לא עלה בידה, פנתה בתלונה כי אם האב פגעה בבת הגדולה. אמנם אדרבה תלונתה זו חיזקה את הקשר בין האב לבנות שעה שנקבע בערכאה אחרת כי האב עצמו יפקח על המפגשים עם אמו.

כשהבינה האם שלא הסיגה את מבוקשה ניסתה להשיג את המטרה באמצעות פניה חוזרת לבית המשפט המחוזי ופניה משולשת לבית הדין הרבני. כאשר בקשתה נדחתה הגדילה לעשות ושידרגה את תלונתה על פגיעת האב עצמו בבנות.

ב"כ האם אף הצהיר וחזר והצהיר כי בידו החלטה המורה על הרחקת האב מהבנות, אולם כאמור ההחלטה שהוצגה מתייחסת כנגד אמו של האב בלבד, וכפי שכבר התברר בהחלטות עבר, ובית הדין רואה זאת כניסיון פסול לשיבוש הליכי משפט.

זאת ועוד, האם סירבה לכל שיתוף פעולה עם שירותי הרווחה למרות החלטות בית הדין, והדבר ברור שלא יהיה חוטא נשכר לדחות את מסקנות התסקיר בטענה חלולה מעין זו.

כאמור שירותי הרווחה המליצו על משמורת משותפת אך לבית הדין נראה כי התנהלות האם הנזכרת אינה מתאימה כלל לאם משמורנית, ולפיכך משמורת הבנות תקבע אצל האב.

לאור האמור מחליט בית הדין כדלהלן:

- א. הבנות ישהו בחזקת האב ומשמורתו.
- ב. בית הדין מסיר את ההגבלה של הסדרי ראית האב עם הבנות בנוכחות צד ג' שנקבעה בעבר.
- ג. הסדרי הראיה יתקיימו בהסכמה, ובהעדר הסכמה יתקיימו לסירוגין יום אצל האם ולמחרת אצל האב כולל לינה בבית האב או בבית אמו, וחוזר חלילה.
- ד. בכל סוף שבוע שני, שתי הבנות ישהו עם האב החל מיום שישי בסיום הלימודים ועד שעה וחצי אחר צאת השבת וזאת החל מיום שישי הקרוב י"ב שבט תשע"ט (18.1.19).
- ה. בית הדין מבקש את תגובת ב"כ האם אודת צו ההרחקה שניתן לדבריו כנגד האב, וזאת עד תום ארבעה ימים.
- ו. יש להציג את התיק למתן החלטה משלימה עם תום פסק זמן התגובה.

ניתן ביום ט' בשבט התשע"ט (15/01/2019).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הרב בן ציון טופיק

הרב אפרים בוגרד

הרב אברהם מאיר שלוש –
ראב"ד

העתק מתאים למקור

יצחק היקינד, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י אברהם מאיר שלוש בתאריך 15/01/2019 11:15